

# РЕШЕНИЕ

№ 215

гр. С., 16.07.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – С.** в публично заседание на първи юли през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Трифон Ив. Минчев

при участието на секретаря Даниела М. Калчева  
като разглежда докладваното от Трифон Ив. Минчев Търговско дело № 20255500900001 по описа за 2025 година

Производството е по реда на чл. чл. 79 от ЗЗД, във вр с чл. 327 от ТЗ.

В исковата молба ищецът сочи, че предявява иск с правно основание чл. 79 ЗЗД срещу ответника за заплащане на сумата в размер на 33691.40 лв., представляваща стойността на доставени и незаплатени стоки - лабораторни реактиви, химикали и консумативи съгласно Договор за доставка от 07.05.2014 г.

Посочва, че "Е.\*\*" ООД е дружество с ограничена отговорност и извършва търговия, внос и износ на медицински и лабораторни реактиви, химикали и апаратура и като част от дейността си на 07.05.2014 г. е сключил с ответника Договор за доставка на стоки. Наведени са твърдения, че съгласно чл. I, т. 1 от Договора, дружеството се задължава да осигури на ответника - възложител доставка на лабораторни реактиви, химикали и консумативи съгласно приложената към Договора спецификация. Посочва, че срокът на действие на Договора е 12 (дванадесет) месеца от сключването му, като с Анекса от 06.05.2015г. действието на договора е удължено до 06.11.2015 г., а с последващ Анекс от 06.11.2015г. срокът е удължен до 06.05.2016 г. Соци, че съгласно чл. II, т. 2 от договора „Е.\*\*“ извършва доставките при писмена заявка от Възложителя, франко склада на болницата, в срок до 15 дни.

Заявява, че съгласно чл. IV, т. 9 във връзка с чл. II, т. 3 от Договора,

ответникът се задължава да заплати стойността на извършените доставки до 91 (деветдесет и един) дни след представяне на фактура и двустранно подписан приемо-предавателен протокол. Твърди се, че след сключването на договора и в изпълнение на уговореното, в периода 21.01.2014 г. до 26.10.2015 г., ищецът е извършил доставки на лабораторни реактиви и консумативи, които са приети от представители на ответника без възражения. За всяка доставка е издаден приемо-предавателен протокол и фактура съгласно уговореното в чл. II, т. 3 от Договора.

Сочи, че в таблицата по-долу са описани приемо-предавателните протоколи и фактури, със стойността на доставените и незаплатени стоки, които са предмет на настоящия иск.

| Фактура<br>протокол   | Приемо-предавателен<br>(лева) | Главница<br>изпадане в | Дата на<br>забава |
|-----------------------|-------------------------------|------------------------|-------------------|
| 0000019664/21.01.2014 | 0000019664/21.01.2014         | 5028.00                | 23.04.2014        |
| 0000019687/22.01.2014 | 0000019687/22.01.2014         | 288.00                 | 24.04.2014        |
| *****/27.01.2014      | *****/27.01.2014              | 534.00                 | 29.04.2014        |
| 0000019782/03.02.2014 | 0000019782/03.02.2014         | 288.00                 | 06.05.2014        |
| 0000019861/11.02.2014 | 0000019861/11.02.2014         | 900.00                 | 14.05.2014        |
| 0000019949/19.02.2014 | 0000019949/19.02.2014         | 2556.00                | 22.05.2014        |
| 0000019961/20.02.2014 | 0000019961/20.02.2014         | 252.00                 | 23.05.2014        |
| 0000019999/25.02.2014 | 0000019999/25.02.2014         | 676.80                 | 28.05.2014        |
| 0000020063/04.03.2014 | 0000020063/04.03.2014         | 228.00                 | 04.06.2014        |
| 0000020284/24.03.2014 | 0000020284/24.03.2014         | 288.00                 | 24.06.2014        |
| 0000020317/26.03.2014 | 0000020317/26.03.2014         | 38.40                  | 26.06.2014        |
| 0000020362/31.03.2014 | 0000020362/31.03.2014         | 1674.00                | 01.07.2014        |
| 0000020779/13.05.2014 | 0000020779/13.05.2014         | 28.80                  | 13.08.2014        |
| 0000021063/05.06.2014 | 0000021063/05.06.2014         | 2880.00                | 05.09.2014        |
| 0000021834/28.08.2014 | 0000021834/28.08.2014         | 1094.40                | 28.11.2014        |

|                        |                       |          |            |
|------------------------|-----------------------|----------|------------|
| 0000022332/20.10.2014  | 0000022332/20.10.2014 | 664.40   | 20.01.2015 |
| 0000022333/20.10.2014  | 0000022333/20.10.2014 | 1344.00  | 20.01.2015 |
| 0000022439/29.10.2014  | 0000022439/29.10.2014 | 316.80   | 29.01.2015 |
| 0000022715/26.11.2014  | 0000022715/26.11.2014 | 996.00   | 26.02.2015 |
| *****/02.12.2014       | *****/02.12.2014      | 60.00    | 04.03.2015 |
| 0000023271/02.02.2015  | 0000023271/02.02.2015 | 458.40   | 05.05.2015 |
| 0000023490/25.02.2015  | 0000023490/25.02.2015 | 1676.70  | 28.05.2015 |
| ~0000023501/26.02.2015 | 0000023501/26.02.2015 | 504.00   | 29.05.2015 |
| 0000023513/26.02.2015  | 0000023513/26.02.2015 | 309.60   | 29.05.2015 |
| 0000023577/05.03.2015  | 0000023577/05.03.2015 | 108.00   | 05.06.2015 |
| *****/09.03.2015       | *****/09.03.2015      | 270.00   | 09.06.2015 |
| 0000023619/09.03.2015  | 0000023619/09.03.2015 | 150.00   | 09.06.2015 |
| *****/18.03.2015       | *****/18.03.2015      | 229.20   | 18.06.2015 |
| 0000024008/16.04.2015  | 0000024008/16.04.2015 | 201.60   | 17.07.2015 |
| 0000024304/13.05.2015  | 0000024304/13.05.2015 | 2209.50  | 13.08.2015 |
| 0000024325/14.05.2015  | 0000024325/14.05.2015 | 309.60   | 14.08.2015 |
| 0000024326/14.05.2015  | 0000024326/14.05.2015 | 1597.20  | 14.08.2015 |
| 0000024414/26.05.2015  | 0000024414/26.05.2015 | 288.00   | 26.08.2015 |
| 0000024473/01.06.2015  | 0000024473/01.06.2015 | 148.80   | 01.09.2015 |
| 0000024648/22.06.2015  | 0000024648/22.06.2015 | 208.80   | 22.09.2015 |
| 0000024761/30.06.2015  | 0000024761/30.06.2015 | 540.00   | 30.09.2015 |
| 0000024870/10.07.2015  | 0000024870/10.07.2015 | 262.80   | 10.10.2015 |
| 0000024938/16.07.2015  | 0000024938/16.07.2015 | 1330.80  | 16.10.2015 |
| 0000024939/16.07.2015  | 0000024939/16.07.2015 | 504.00   | 16.10.2015 |
| *****/31.08.2015       | *****/31.08.2015      | 168.00   | 01.12.2015 |
| 0000025325/02.09.2015  | 0000025325/02.09.2015 | 1288.80  | 03.12.2015 |
| 0000025840/26.10.2015  | 0000025840/26.10.2015 | 792.00   | 26.01.2016 |
| Общо:                  |                       | 33691.40 |            |

Заявява, че тъй като към настоящия момент ответникът не е заплатил изпълнените и описани в протоколите и фактурите доставки, предявява настоящия иск на основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД.

Твърди, че ответникът, като не е заплатил стойността на извършените доставки на лабораторни реактиви, химикали и консумативи, и е в неизпълнение на договорно задължение към ищеца - изпълнител по Договора. Посочва, че за възникване на отговорността по чл. 79, ал. 1 от ЗЗД е необходимо кумулативното наличие на следните предпоставки:

- валидно възникнало между страните правоотношение, елемент от съдържанието на което да е задължението за заплащане на претендираната парична сума; и. настъпила изискуемост на паричното задължение;

- неизпълнение от страна на длъжника по паричното задължение; изправност на кредитора по паричното задължение.

Сочи, че между страните е сключен Договор за доставка от 07.05.2014 г., изменен с Анекс от 16.05.2015 г. и 06.11.2025 г. за доставка на стоки: лабораторни реактиви, химикали и консумативи. Налице е валидно възникнало договорно отношение между страните, което е било в сила към датата на всяка една от процесните доставки.

Ищецът е изпълнил задължението си за доставка на заявените лабораторни консумативи и реактиви, което е обективизирано в представените към настоящата искова молба приемо-предавателни протоколи. Доставките са приети от възложителя без забележка. За всяка една доставка е издадена и фактура, която е получена от ответника - възложител.

Твърди се, че подписването на процесните протоколи и представянето на процесните фактури доказва, че ищецът е изпълнил задълженията си за доставка на заявените консумативи и е спазил задължението съгласно чл. II, т. 3 от Договора. Съответно - всяко едно от паричните вземания е станало изискуемо, а след изтичането на срока от 91 дни, болницата е изпаднала в забава на съответната дата.

Посочва се, че към момента на подаване на настоящата искова молба ответника не е извършил плащане за стоките по описаните в раздел I от исковата молба фактури и приемо-предавателни протоколи на обща стойност от 33 691.40 лв.

Заявява се, че ищецът е изпълнил задълженията си по договора и дори е продължил да извършва доставки по подадени от възложителя доставки, независимо от забавата в плащането. Следователно, дружеството е изправна страна по процесния Договор. Допълва, че съгласно трайното разбиране в съдебната практика „.... фактурите отразяват възникналото между страните правоотношение и с осчетоводяването им от ответното дружество, включването им в дневника за покупко-продажби по ДДС и ползването на данъчен кредит по тях, представляват недвусмислено признание на задължението по тях", като посочва съдебна практика.

Според ищеца са налице всички предпоставки за ангажиране отговорността на ответното дружество за неточно изпълнение на договорно задължение по чл. 79, ал. 1 от ЗЗД.

Отбелязва, че освен, че процесните задължения не са погасени чрез изпълнение от страна на ответника, същите не са погасени и по давност, тъй като е налице признание на дълга от страна на длъжника по смисъла на чл. 116, б. а) от ЗЗД. Като доказателство към настоящата искова молба представя кореспонденция във връзка с потвърждаване на вземания и задължения между страните. Заявява, че от представената кореспонденция е видно, че е налице признание на задължения в общ размер от 95 567.02 лв. към 31.12.2018г., съответно - 97 123.94 лв. към 31.12.2019г. от страна на представители на ответното дружество: С искане изх. № ФС-20-10 от 10.01.2020 г., подписано от главния счетоводител и изпълнителния директор на ответника е изискана информация за задълженията на Болницата към ищеца към 31.12.2019 г. Сочи, че информацията е предоставена от счетоводител на ищцовото дружество с Потвърдително писмо от 30.01.2020 г. Посочва, че данните от това потвърдително писмо съвпадат с Молба за потвърждение от ищеца от 16.01.2019 г. за задълженията на Болницата към 31.12.2018 г., което потвърждение е подписано от изпълнителния директор и главния счетоводител на У..

Сочи, че към посочените по-горе писма за потвърждаване на задълженията са приложени списъци с фактурите, вземанията по които се признават. От списъците е видно, че фактурите, вземанията по които се претендират с настоящия иск, са включени, съответно- признанието на задълженията има действие за сумите по тези фактури. Излага аргументи, че

на основание чл. 116, б. а) от ЗЗД признанието на дълга е прекъснало давността за процесните вземания и считано от 16.01.2019 г., съответно - 30.01.2020 г. е започнала да тече нова давност.

Сочи, че в конкретния случай, изявление на ответника за признаване на вземането е направено в адресираното до ищеца електронно съобщение от 12.04.2013г., изпратено от юрисконсулта на дружеството, както и в молба за потвърждение, подписана от изпълнителния директор, в която също е цитирано вземане в общ размер на сумата 6968.40 лв.

Заявява, че от горното следва, че изявлението на главния счетоводител на дружество търговец за признание на дълга прекъсва давността, на основание чл. 116, б. „а“ ЗЗД, когато представляващият дружеството не се е противопоставил на признанието веднага след узнаването му - чл. 301 ТЗ. Намира, че следователно, давността е прекъсната и считано от 30.01.2020 г. започва да тече нова давност, поради което и настоящия иск е предявен в 5-годишната давност съгласно чл. 110 във връзка с чл. 116, б. „а“ от ЗЗД.

Моли, да се осъди У. АД да заплати на „Е.\*\*\*“ ООД сумата от 33 691.40 лв., представляваща стойността на извършени доставки на лабораторни реактиви, химикали и консумативи съгласно представени приемо-предавателни протоколи и фактури, на основание чл. 79, ал. 1 от ЗЗД.

Претендира присъждане на направените в настоящото производство разноси, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, за което ще представи доказателства.

Ответникът е депозирал по делото отговор на искова молба, с който моли предявените искове да бъдат отхвърлени, като погасени по давност и при този изход на спора, да му бъдат присъдени всички напр. от него разноси за тази съдебна инстанция, вкл. адвокатско възнаграждение заплатено по банков път за един адвокат, за които разноси ще бъде представен съответния списък.

Заявява, че тъй като въпроса за изтекла давност е по съществото на спора, а не по неговата допустимост, или не, излага подробни съображения относно обстоятелствата по делото, правните изводи, които следва да бъдат направени въз основа на тях, както и подробно описана относима съд. практика, свързана с подобни спорове, която без изкл. е такава, постановена по реда на чл.250 ГПК.

Заявява, че исквата претенция е неоснователна по основание и размер, т.к. вземанията на “Е.\*\*” ООД, ЕИК \*\*, гр. С., по процесните фактури, са погасени по давност, във връзка с което излага следните съображения:

Посочва, че съгл. чл. 116, б. “а” ЗЗД, давността се прекъсва с признаване на вземането от длъжника.

Сочи, че ищецът навежда доводи, че исканията за потвърждаване на задължения (разчети) №№РС-20-24.1 от 16.01.2019 г. и ФС-20-10 от 10.01.2020 г., представляват признаване на вземането от длъжника, по смисъла на чл. 116, б. „а” ЗЗД, поради което давността е била прекъсната и е започнал да тече нов давностен срок, който към датата на предявяването на иска не е бил изтекъл.

Счита, че това твърдение е неоснователно. Посочва, че признаването е потвърдително волеизявление с единствена последица прекъсване на давността. Като волеизявление за признаване на дълга могат да се окачествят и конклюдентни действия на длъжника, но само тези, от които се извежда неговата воля за изпълнение на вземането на кредитора.

Заявява, че исканията за потвърждение са отправени на осн. чл. 28, ал. 1 от ЗСч, съгласно който предприятията извършват инвентаризация на активите и пасивите най-малко веднъж годишно с цел достоверното им представяне във финансовите отчети. Следователно, в случая се касае за изпълнение на вменено по закон задължение за инвентаризация на активи и пасиви с оглед съставяне на годишни финансови отчети, които да представят вярно и честно имущественото и финансово състояние и финансовите резултати от дейността на предприятието, паричните потоци и собствения капитал (съобразно чл. 24, ал. 1 ЗСч), което не представлява волеизявление на длъжника за изпълнение на задължението, насочено спрямо кредитора.

Посочва, че е налице е трайна съдебна практика, според която счетоводните записвания на размерите на задължение към даден кредитор в счетоводството на предприятието-длъжник и извършените частични плащания на вземания по конкретни фактури не са признание на длъжника по смисъла на чл. 116 б. “а” ЗЗД.

Твърди, че за да е налице признаване на дълга по смисъла на закона, то трябва да е заявено в рамките на давностния срок, да е отправено от длъжника до кредитора и да се отнася за съществуване на самото задължение, а не за

фактическия състав, от който то произтича, като посочва съдебна практика.

Т.е. съществуващата задължителна практика с постановени решения по чл. 290 ГПК е в насока, че единствено признание на задължението в рамките на давностния срок, при посочените по-горе условия, води до прекъсване на давността. Цитира и коментира съдебна практика.

Според ответника, дори да се приеме, че Молба за потвърждение РС - 20.24.1/16.01.2019 г. представлява признаване на вземането от длъжника по см. на чл. 116, б. "а" ЗЗД, т.к. същата е подписана от представляващия У., ЕИК \*\*, гр. С. - изп. д-р проф. д-р Й.Й., д.м. и има посочена конкретна обща сума на задължения към "Е.\*\*" ООД по ф-ри за доставка (95 507,02 лв.) и гаранции (1 018,33 лв.), без да са конкретизирани самите фактури (т.к. счетоводното извлечение от счетоводна сметка 401 "Доставчици", аналитична партида "Е.\*\*" ООД не е подписано от изп. д-р проф. д-р Й.Й., д.м), то 5 годишната погасителна давност по този документ е изтекла на 16.01.2024 г. - преди датата на подаване на ИМ!

Отбелязва, че както е видно от молба за потвърждение на вземания или задължения (разчети) № ФС-20-10/10.01.2020 г., в този документ липсва каквато и да е сума, посочена от ответника, а с него просто е помолен ищеца да изпрати информация директно до независимите одитори, извършващи независим финансов одит на годишния финансов отчет на болницата. Т.е. този документ не може да се приеме за признание на вземането от длъжника по см. на чл. 116. б. "а" ЗЗД, т.к. в него липсва каквото и да било волеизявление от представляващия ответника или посочен размер на задължение, следователно не прекъсва давността.

Заявява, че ищецът не представя информация, че между страните на 22.03.2022 г., в гр. С., е подписано споразумение № 202203221503, в което е посочено, че между кредитора и длъжника са сключени договори за доставка от 07.05.2014 г. (процесния по настоящето дело) и от 16.04.2015 г., задължението по които към 22.03.2022 г. е в общ размер 20 007,54 лв., по конкретни фактури, изброени по-долу, като в този документ не Фигурира нито една от процесните Фактури цитирани в ИМ по настоящето дело:

№ по Фактура №/дата

Стойност в

| ред                          | лева    |
|------------------------------|---------|
| 1. 0000025625/05.10.2015г.   | 40,80   |
| 2. 0000025669/08.10.2015г.   | 378,00  |
| 3. 0000025815/22.10.2015г.   | 378,00  |
| 4. 0000025841/26.10.2015г.   | 300,00  |
| 5. *****/25.10.2015г.        | 1432,80 |
| 6. 0400001224/06.11.2015г.   | 768,00  |
| 7. 0000026307/07.12.2015г.   | 316,80  |
| 8. 0000026522/05.01.2016г.   | 1624,80 |
| 9. 0000026595/13.01.2016г.   | 252,00  |
| 10. *****/20.01.2016г.       | 1316,80 |
| 11. 0400001316/26.01.2016г.  | 880,94  |
| 12. 0000026756/28.01.2016г.  | 180,00  |
| 13. 0000027063/24.02.2016г.  | 1308,00 |
| 14. 0000027078/25.02.2016г.  | 495,60  |
| 15. 0000027092/26.02.2016г.  | 630,00  |
| 16. 0000027093/26.02.2016г.  | 252,00  |
| 17. 0000027235/11.03.2016г.  | 180,00  |
| 18. 0000027236/11.03.2016г.  | 148,80  |
| 19. 0400001379/24.03 2016г.  | 484,80  |
| 20. 0000027440/30.03.2016 г. | 1476,00 |
| 21. 0000027441 /30.03.2016г. | 738,00  |
| 22. 0000027600/14.04.2016г.  | 1212,00 |
| 23. 0000027715/25.04.2016г.  | 720,00  |
| 24. *****/25.04/2016г.       | 316,80  |
| 25. 0000027976/25.04.2016г.  | 450,00  |
| 26. 0000027714/25.04.2016г.  | 180,00  |
| 27. 0400001419/26.04.2016г.  | 326,40  |
| 28. *****/27.04.2016г.       | 252,00  |

|                    |                         |          |
|--------------------|-------------------------|----------|
| 29.                | 0000027860/12.05 2016г. | 540,00   |
| 30.                | 0400001457/31.05.2016г. | 326,40   |
| 31.                | 0000028165/13.06.2016г. | 580,20   |
| 32.                | 0000028302/27.06.2016г. | 240,00   |
| 33.                | 0000028303/27.06.2016г. | 400,80   |
| 34.                | 0400001507/29.06 2016г. | 880,80   |
| Общо дължима сума: |                         | 20007,54 |

Ответникът моли да се отхвърли предявения иск, като неоснователен и недоказан, т.к. претендираните вземания са погасени по давност. Моли, да му се присъдят направените по делото разноски, в т.ч. адвокатско възнаграждение за един адвокат.

По делото е постъпила допълнителна искова молба от ищеца, в която взема становище, че изложените в отговора твърдения са неоснователни, поради следните съображения:

Намира, че е налице валидно прекъсване на погасителната давност по отношение на процесните вземания.

Счита, че е неоснователно твърдението на ответника, че представената кореспонденция във връзка с исканията за потвърждение на разчети са отправени на основание чл. 28, ал. 1 от ЗСч. и имат отношение единствено до отчетността за имущественото и финансово състояние от дейността на дружеството. Сочи, че в конкретния случай са представени доказателства не само за счетоводни записвания във връзка с процесните фактури, а изявления на представители на ответника: Както е посочено в исковата молба, налице е признание на задължения в общ размер от 95 567.02 лв. към 31.12.2018 г., съответно - 97 123.94 лв. към 31.12.2019 г. от страна на представители на У.: С искане изх. № ФС-20-10 от 10.01.2020 г., подписано от главния счетоводител и изпълнителния директор на У. е изискана информация за задълженията на Болницата към Е.\*\* към 31.12.2019 г. Информацията е предоставена от счетоводител на Е.\*\* с Потвърдително писмо от 30.01.2020 г. Сочи се, че данните от това потвърдително писмо съвпадат с Молба за потвърждение от 16.01.2019 г. за задълженията на Болницата към 31.12.2018 г., което потвърждение е подписано от изпълнителния директор и главния

счетоводител на У..

Заявява се, че в случая в искането и потвърждението на салда от 16.01.2019г. и от 30.01.2020г. е посочен както целият размер на вземането, така и са описани конкретните фактури и сумите по тях, от които се формира целият размер на дълга, претендиран в настоящото производство. Посочва, че в конкретния случай признанието на дълга се отнася не до фактическия състав на задължението, а до конкретните суми по фактури и общата дължима сума към 31.12.2018 г., съответно - 31.12.2019 г.

Твърди се, че задълженията по процесните фактури, за които се отнася настоящата претенция, не са заплатени изцяло. Поради това цитираната от ответника практика, касаеща счетоводни записвания и частично плащане по фактури не е относима. Нещо повече, счита, че всички предпоставки, визириани в съдебната практика, включително и разрешението, дадено в Тълкувателно решение от 14.10.2022 г. по тълк. дело № 4/2019 г. на ОСГТК на Върховния касационен съд, са изпълнени. Посочва, че с ТР по тълк. дело 4/2019 г. на ОСГТК на ВКС е прието, че:

„За да е налице прекъсване на давността по чл. 116, б. „а“ от Закона за задълженията и договорите, изявлението или действието на длъжника, в което се обективира признаването на вземането, следва да е адресирано до кредитора или до негов представител по начин, по който с оглед обстоятелствата е нормално признаването да достигне до знанието на кредитора."

Сочи, че в мотивите на ТР по тълк. дело 4/2019 г. на ОСГТК на ВКС е прието, че:

„Целта на признаването по смисъла на чл. 116, б. „а“ЗЗД е установяване на безспорност в отношенията между страните по конкретното правоотношение чрез недвусмислено заявяване от страна на длъжника, че не се оспорва дългът, без да е необходимо от изявлението да се извежда намерение за изпълнение. Изявлението или действията на длъжника, с които се признава вземането, не е задължително да бъдат направени в присъствието на кредитора. Прекъсващо погасителната давност по чл. 116, б. а ЗЗД е всяко поведение на длъжника, което по своето съдържание ясно и недвусмислено манифестира съзнанието му за съществуване на дълга, ако начинът, по който и обстоятелствата, при които е осъществено, по естеството си предполагат

достигането му до знанието на кредитора Признаването на вземането по смисъла на чл. 116, б. „а“ ЗЗД следва да се отнася до съществуването на самото задължение, а не само до наличието на фактите, от които произхожда. Същото следва да бъде направено, след като е започнала да тече погасителната давност и преди нейното изтичане. То може да бъде обективизирано изрично (макар и без изискване за форма) или чрез конклюдентни действия, но следва да бъде ясно и недвусмислено изявление на длъжника за наличие на конкретен дълг към момента на извършването му."

Отбелязва, че в случая са изпълнени всички предпоставки, поради следните обстоятелства:

Заявява, че видно от представения списък с фактури в исковата молба, първата фактура, по която се претендира заплащане, е фактура № 0000019664/21.01.2014 от дата 21.01.2014 г. с падеж 23.04.2014 г.;

Посочва, че видно от представената кореспонденция във връзка с искане и потвърждаване на вземания и задължения, първото признание на целия дълг в размер на 95 567.02 лв., в което е включено вземането по фактура № 0000019664/21.01.2014, е направено с потвърждение изх. № РС-20-241 от 16.01.2019 г. за крайно салдо към 31.12.2018г. Счита, че с това потвърждение е прекъсната валидно давността по отношение на задълженията на У. по всички процесни фактури, тъй като признанието е направено в рамките на давностния срок по отношение на най-ранно възникналото задължение - това по фактура 0000019664/21.01.2014 г.

Сочи, че следващото признание е направено с искане изх. № ФС-20-10 от 10.01.2020 г., подписано от главния счетоводител и изпълнителния директор на У., с което е изискана информация за задълженията на Болницата към Е.\*\* към 31.12.2019 г. Информацията е предоставена от счетоводител на Е.\*\* ООД, изпратена по електронна поща - съответно - потвърждение на целия размер на дълга на обща стойност 97 123.94 лв. Към потвърждението е приложен опис, в който също фигурира фактурата с най-ранно задължение - фактура № 0000019664/21.01.2014 от дата 21.01.2014 г. Като Доказателство 1 представя кореспонденцията по електронна поща между Вера Симеонова, счетоводител в Е.\*\* и У..

Заявява, че доколкото с признанието на дълга от 16.01.2019 г. е прекъсната 5-годишаната погасителна давност и от тази дата е започнала да

тече нова давност, последващото признание на дълга с искането от 10.01.2020 г. също прекъсва давността, защото е направено в рамките на 5-годишната давност, която е започнала да тече от 16.01.2019 г.

Твърди, че потвърждението на целия размер на дълга, направено от счетоводител на Е.\*\* с информацията, изпратена по електронна поща от 30.01.2020г. до У., представлява признание на дълга с конклюдентни действия, доколкото искането за потвърждение на разчети изхожда от законния представител на У. и потвърждението за размера на дълга е изпратено на електронната поща, на която обичайно се извършва кореспонденцията между У. и Е.\*\* ООД във връзка с процесния Договор.

Заявява, че след получаването на потвърждението от страна на ищеца представителите на У. не са изразили несъгласие с изпратената информация.

Посочва, че това, заедно с обстоятелството, че данните от това потвърдително писмо съвпадат с потвърждението на разчети, направен от У. в молбата от 16.01.2019г. за задълженията на Болницата към 31.12.2018г., което потвърждение е подписано от изпълнителния директор и главния счетоводител на У., сочат за недвусмислено признание на дълга от страна на ответното дружество.

Излага доводи, че съгласно приетото в ТР по тълк. дело 4/2019 г. на ОСГТК на ВКС прекъсващо погасителната давност по чл. 116, б. а ЗЗД е всяко поведение на длъжника, което по своето съдържание ясно и недвусмислено манифестира съзнанието му за съществуване на дълга. Счита, че всички приложени доказателства потвърждават именно знанието на законния представител на У. за размера на дълга, формиран от процесните фактури, а поведението недвусмислено сочи за признание - изрично и с конклюдентни действия.

Намира за неотносими възраженията на ответника, че молба за потвърждение на вземания или задължения (разчети) № ФС-20-10/10.01.2020 г. не представлява признание на вземането, защото липсва волеизявление на ответника или посочен размер на задължението. В случая счита, че следва да се отчетат всички изложени по-горе обстоятелства във връзка с изричното потвърждение на същия дълг с потвърждение от 16.10.2019г., което изхожда от изпълнителния директор и главния счетоводител на У.. Сочи, че потвърждение за общия размер на дълга с опис на фактурите, сумите по които формират този

дълг, е изпратено на електронната поща на ответника и същият не се е противопоставил. Според ищеца, това означава, че признанието на дълга е валидно и е прекъснало давността, считано от 10.01.2020 г. Следователно, давността за процесните вземания по описаните фактури изтича на 10.01.2025г. и настоящият иск е предявен в рамките на давностния срок.

Взема становище, че подписаното и представено като доказателство към отговора на искова молба Споразумение № 202203221503 от 22.03.2022 г. не е относимо към процесните фактури. Посочва, че споразумението касае задължения на ответника по конкретно описани фактури, които са заплатени съгласно погасителния план в споразумението.

Сочи, че споразумението не съдържа изявление на нито една от страните относно съществуването и размера на задълженията по процесните фактури, които като дати предхождат фактурите, описани в споразумението. Посочва, че в случая е налице изрично признание на дълга по фактурите, описани в Споразумението, които са заплатени, а за задълженията на ответника по фактурите, предмет на настоящото дело, е налице отделно изрично извънсъдебно признание на задълженията, което е направено с исканията и потвърждение на отчети съгласно писмата от 16.01.2019 г. и 10.01.2020 г. Поради това намира, че споразумението и изявленията на страните, направени в него, са изцяло неотносими към предмета на настоящото дело и не следва да се вземат предвид от съда.

Моли, да се осъдите ответното дружество да заплати на ищеца сумата от 33 691.40 лв., представляваща стойността на извършени доставки на лабораторни реактиви, химикали и консумативи, съгласно представени приемо-предавателни протоколи и фактури, на основание чл. 79, ал. 1 от ЗЗД.

Претендира за направените в настоящото производство разноски, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, за което ще представи доказателства.

Ответникът е депозирал отговор на допълнителна искова молба, с който моли исковите да бъдат отхвърлени и да му да бъдат присъдени направените в съдебния процес разноски, вкл. адвокатско възнаграждение за един адвокат.

Отново заявява, че исковата претенция е неоснователна по основание и размер, т.к. вземанията на "Е.\*\*" ООД, по процесните фактури, са погасени по давност. Поддържа всички съображения в тази връзка, подробно изложени в отговора на първоначалната ИМ.

Отбелязва, че е налице трайна съдебна практика, според която счетоводните записвания на размерите на задължение към даден кредитор в счетоводството на предприятието-длъжник и извършените частични плащания на вземания по конкретни фактури не са признание на длъжника по смисъла на чл. 116 б. "а" ЗЗД.

Навежда твърдения, че за да е налице признаване на дълга по смисъла на закона, то трябва да е заявено в рамките на давностния срок, да е отправено от длъжника до кредитора и да се отнася за съществуване на самото задължение, а не за фактическия състав, от който то произтича, като посочва съдебна практика.

Т.е. съществуващата задължителна практика с постановени решения по чл. 290 ГПК е в насока, че единствено признание на задължението в рамките на давностния срок, при посочените по-горе условия, води до прекъсване на давността.

Заявява, че дори да се приеме, че молба за потвърждение РС-20.24.1/16.01.2019 г. представлява признаване на вземането от длъжника по см. на чл. 116, б. "а" ЗЗД, т.к. същата е подписана от представляващия У. - изп. д-р проф. д-р Й.Й., д.м. и има посочена конкретна обща сума на задължения към "Е.\*\*" ООД по ф-ри за доставка (95 507,02 лв.) и гаранции (1 018,33 лв.), без да са конкретизирани самите фактури (т.к. счетоводното извлечение от счетоводна сметка 401 "Доставчици", аналитична партида "Е.\*\*" ООД не е подписано от изп. д-р проф. д-р Й.Й., д.м), то 5 годишната погасителна давност по този документ е изтекла на 16.01.2024 г. – преди датата на подаване на ИМ!

Намира, че в молба за потвърждение на вземания или задължения (разчети) № ФС-20-10/10.01.2020 г. липсва каквато и да е сума, посочена от ответника, а с него просто е помолен ищеца да изпрати информация директно до независимите одитори, извършващи независим финансов одит на годишния финансов отчет на болницата.

Счита, че от приложените писмени доказателства към ДИМ ясно е видно, че потвърдителното писмо от "Е.\*\*" ООД за разчетите с У. към дата 31.12.2019 г., е адресирано и изпратено до С.П., д.е.с., регистриран одитор № 605 "А." ООД, гр. С..

Т.е. този документ не може да се приеме за признание на вземането от

длъжника по см. на чл. 116, б. "а" ЗЗД, т.к. в него липсва каквото и да било волеизявление от представляващия ответника или посочен размер на задължение, следователно не прекъсва давността!

Счита, че заявеното от ищеца, че сключеното между страните споразумение № 202203221503/22.03.2022 г. е неотносимо към настоящия спор, не следва да се кредитира от съда.

Посочва, че процесните фактури са издадени в изпълнение на договор за доставка от 07.05.2014 г., изменен с анекс от 16.05.2015 г. и 06.11.2025 г.

Твърди, че в подписаното между страните на 22.03.2022 г. споразумение № 202203221503 ясно е посочено, че между Кредитора и Длъжника са сключени договори за доставка от 07.05.2014 г. (процесния по настоящето дело) и от 16.04.2015 г., задължението по които към 22.03.2022 г. е в общ размер 20 007,54 лв., по конкретни изброени фактури.

Сочи, че в този документ не фигурира нито една процесна фактура от цитираните в ИМ по настоящето дело и причината за това не е твърдяното от ищеца, че било "...налице отделно изрично извънсъдебно признание на задълженията, което е направено с исканията и потвърждение на отчети съгласно писмата от 16.01.2019 г. и 10.01.2020 г. ". Всъщност се твърди, че такова изрично извънсъдебно признание на задълженията от представителя на ответника никога не е правено.

Посочва, че действителната причината, поради която нито една процесна фактура не фигурира в споразумение № 202203221503/22.03.2022 г. е поради факта, че в последното са включени само онези издадени от ищеца фактури, по които представителя на ответника е направил изрично признание, че дължи и в следствие ги е заплатил.

Моли, да се отхвърли предявения в първоначалната ИМ и в допълнителната такава иск от "Е.\*\*" ООД, ЕИК \*\*, гр. С. срещу ответника като неоснователен и недоказан, т.к. претендираните вземания са погасени по давност.

В открито съдебно заседание на 01.07.2025 г. по делото съдъ е допуснал намаление на предявения иск, като същия вместо за сумата 33 691,40 лв. да се счита предявен за сумата 29 793 лв..

**Като взе предвид становищата и възраженията на страните, в**

**съвкупност с доказателствата по делото, съдът прие за установено следното:**

Между страните не се спори, че е сключен Договор за доставка от 07.05.2014 г., изменен с Анекс от 16.05.2015 г. и 06.11.2025 г. за доставка на стоки: лабораторни реактиви, химикали и консумативи.

По процесиите фактури на стойност 33 691.40 лв. са извършени плащания в размер на 3 898.40 лв.

По делото са приети като доказателства исканията за потвърждаване на задължения (разчети) №№РС-20-24.1 от 16.01.2019 г. и ФС-20-10 от 10.01.2020 г..

С мемориален ордер № 106924 от 31.12.2020 г. са отписани задължения общо в размер на 99910.62 лв. , в т. ч. задължения към "Е." ООД по процесиите фактури , издадени 2014 и 2015 г. на стойност 27 783.40 лв.

Вещото лице по допуснатата по делото съдебно-счетоводна експертиза установява, че У. АД гр. С. отразява всички стопански операции в хронологични регистри, дневници по ЗДДС и подава редовно СД по ЗДДС. Съставя оборотни ведомости, в които са съдържа информация за синтетичната и аналитична отчетност. Счетоводството се води редовно. При извършената проверка на представените от ответника извлечения за 2014 и 2015 г. на сметка 4016 „Доставчици“, аналитична партида 582 - „Е.“ се установи, че всички процесии фактури са отразени като задължение към ищеца общо в размер на 33691.80 лв. По процесиите фактури на стойност 33691.40 лв. са извършени плащания в размер на 3898.40 лв. С Протокол № 55 от 31.12.2020 г. от заседание на Съвета на Директорите на У. АД гр. С. е взето решение по т. 1 от дневния ред „да бъдат отписани задължения с изтекла пет годишна давност към 31.12.2020 г. общо в размер на 99910.62 лв.. към фирми, посочени в Приложение № 1. С мемориален ордер № 106924 от 31.12.2020 г. са отписани задължения общо в размер на 99 910.62 лв. , в т. ч. задължения към "Е." ООД по процесиите фактури, издадени 2014 и 2015 г. на стойност 27 783.40 лв..

Заклучението не е оспорено от страните, а съдът го кредитира като компетентно и обосновано.

Предвид установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

С оглед обстоятелствата на които ищецът основава вземането си за тази сума и предвид разпоредбите на [чл. 79, ал.1 ЗЗД](#) вр. с [чл. 327, ал.1 ТЗ](#) в тежест на същия е да докаже, сключен с ответника договор за доставка на лабораторни реактиви, химикали и консумативи; изпълнение на задължението му да достави стоките на ответника по уговорения от страните начин;

настъпилата изискуемост на задължението за заплащане на цената и размера на уговорената цена.

Ответникът следва да докаже своите правоизключващи възражения.

След сключването на договора, в периода 21.01.2014 г. до 26.10.2015 г., ищецът е извършил доставки на лабораторни реактиви и консумативи, които са приети от представители на ответника без възражения. За всяка доставка е издаден приемо-предавателен протокол и фактура съгласно уговореното в чл. II, т. 3 от Договора. По процесните фактури на стойност 33 691.40 лв. са извършени плащания в размер на 3 898.40 лв..

Спорен между страните е въпроса дали съгласно възражението на ответника, всички процесни фактури, издадени от ищеца към датата на завеждане на иска са погасени по давност и прекъсната ли е тя с признание на ответника.

Съгласно ТР № 4/2019 на ВКС За да е налице прекъсване на давността по чл. 116, б. „а“ от Закона за задълженията и договорите, изявлението или действието на длъжника, в което се обективира признаването на вземането, следва да е адресирано до кредитора или до негов представител по начин, по който с оглед обстоятелствата е нормално признаването да достигне до знанието на кредитора.

В конкретния случай ищецът твърди, че е налице признание на ответника за дължимост на вземанията му, поради което давността е прекъсната, с искане изх. № ФС-20-10 от 10.01.2020 г., подписано от главния счетоводител, както и с изискана информация за задълженията на Болницата към ищеца към 31.12.2019 г. подписана от изпълнителния директор на болницата.

Съдът на споделя това становище на ищеца. За да е налице признание на вземането по см. на чл.116, б.”а” ЗЗД, същото трябва да е направено в рамките на давностния срок, да е отправено до кредитора или негов представител и да се отнася до съществуването на самото задължение, а не само до наличието на фактите, от които произхожда, тъй като признаването на фактическия състав само по себе си не означава признаване на последиците от този фактически състав. Признанието на дълга може да бъде изразено и с конклюдентни действия, стига същите да манифестират в достатъчна степен волята на длъжника да потвърди съществуването на конкретен дълг към кредитора.

По отношение на искане изх. № ФС-20-10 от 10.01.2020 г., подписано от главния счетоводител на болницата, същото представлява счетоводна справка, като съдържащата се в нея информация е съставена за нуждите на ищеца и отразява фактическия състав от който произтича вземането. В тази справка липсва каквото и да е волеизявление на ответника за признание на иска.

Относно изискана информация за задълженията /разчети/ на Болницата към ищеца ФС – 20-10/10.01.2020 г., същия е помолен да изпрати информация до независим одитор, като в тази молба отново липсва каквото и да е волеизявление на ответника за признание на иска, нито е посочен размер на задължението, като освен това следва да се отбележи, че информацията от ищеца е изпратена до регистриран одитор за извършването на независим финансов отчет на ответника.

На базата на даденото в цитираната задължителна практика на ВКС разрешение относно понятието „признание” на вземането по см. на чл.116, б.”а” ЗЗД, следва, че счетоводните записвания за размера на задължението към конкретен кредитор които са необходими за воденето на текущото счетоводството на страните, не съставлява признание на осчетоводеното вземане, водещо до прекъсване на течението на погасителната давност.

Последната фактура, по която се претендира вземане от ищеца е от 26.10.2015 г., като съответно ответника е изпаднал в забава по нея на 26.01.2016 г.. След като, както беше отбелязано по горе давността не е прекъсната, то пет годишния давностен срок е изтекъл на 26.01.2021 г.. ИМ е заведена в съда 31.12.2024 г., поради което възражението за изтекла погасителна давност е основателно и искът следва да бъде отхвърлен.

По разноските:

С оглед изхода на делото, ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника сторените от него разноски в размер на 7 200 лева, произтичащи от платено възнаграждение за едни адвокат, съгласно списъка за разноски по чл. 80 от ГПК.

Мотивиран от горното, съдът

**РЕШИ:**

**ОТХВЪРЛЯ** предявения от "Е.\*\*" ООД, със седалище и адрес на управление град С., \*\*, ЕИК \*\*, срещу У., със седалище и адрес на управление град С., \*\*, с ЕИК \*\*, иск по чл. 79 от ЗЗД, да се осъди ответника да заплати на ищеца сумата от 29 793 лв., представляваща стойността на извършени доставки на лабораторни реактиви, химикали и консумативи, съгласно приемо-предавателни протоколи и фактури по Договор за доставка от 07.05.2014 г., изменен с Анекс от 16.05.2015 г. и 06.11.2025 г., като погасен по давност.

**ОСЪЖДА** "Е.\*\*" ООД, със седалище и адрес на управление град С., \*\*, ЕИК \*\*, да заплати на У., със седалище и адрес на управление град С., \*\*, с ЕИК \*\*, сумата 7200 лв. адв. възнаграждение.

**РЕШЕНИЕТО** подлежи на обжалване с въззивна жалба пред П. апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – С.: \_\_\_\_\_